

نکاتی درباره داروهای معتبر و آزمایش شده برای بیماری کووید ۱۹

تعداد زیادی از داروها - از داروی علیه بیماری مالاریا تا درمان‌هایی که سیستم ایمنی بدن را تنظیم می‌کنند - اکنون در مرحله آزمایشات بالینی هستند.

شکیبا درویش علیپورآستانه*

سمنان، دانشگاه سمنان، پردیس علوم و فناوری نوین، دانشکده بیوتکنولوژی

چکیده

از آنجا که پاندمی کووید ۱۹ زندگی را در سراسر جهان مختل کرده است، هیچ درمان خاصی برای این بیماری به غیر از مراقبتهاشی وجود ندارد. چندین دارو که قبلًا برای سایر بیماریها تجویز شده‌اند، بر علیه ویروس جدید در مطالعات بالینی استفاده شده است. این داروها اکنون در مرحله آزمایش بالینی هستند و یا دلسوزانه به بیماران تجویز می‌شوند. اما کارشناسان هشدار می‌دهند که تاثیر این داروها در درمان بیماران مبتلا به کووید ۱۹ ثابت نشده است.

* مترجم مسئول، پست الکترونیکی: Darvishalipour@semnan.ac.ir



تصاویر از Bjarte Rettedal Getty

کلروکین و هیدروکسی کلروکین

دونالد ترامپ بارها داروهای مالاریا "کلروکین" و هیدروکسی کلروکین^۱ را به عنوان درمان کووید ۱۹ تبلیغ کرده است - ولی شواهد بالینی مبنی بر اینکه این داروها در درمان این بیماری تأثیر دارند، وجود ندارد. اظهارات ترامپ یک درگیری بین پژوهشگان و بیماران برای مذکوری به دارو را ایجاد کرده است. داروهایی که اغلب برای معالجه بیماری‌های خودایمنی مانند روماتیسم و لوبیوس مورد استفاده قرار می‌گیرند و اکنون کمبود آنها در ایالات متحده آمریکا نیز وجود دارد. این دارو برای افراد سالم خطرناک هستند.

افراد سالم: مردمی در آریزونا پس از مصرف نوعی کلروکین، برای تمیزکردن اکواریوم ماهی که برای مصارف انسانی تأیید نشده است، درگذشت. در ۲۸ مارس، سازمان غذا و دارو مجوز اضطراری برای تجویز کلروکین یا هیدروکسی کلروکین برای

تاكثون، ویروس بیش از دو میلیون نفر را در سرتاسر جهان آلوده کرده و باعث مرگ بیش از ۱۳۰،۰۰۰ نفر شده است. سالها طول می کشد که واکسن و درمانهای جدید توسعه یابد، اما اخیراً سازمان جهانی بهداشت یک آزمایش بین المللی گسترشده را برای چهار روش درمانی موجود به صورت مشترک معرفی کرد؛ عبارتند از: داروهای ضد مalariaی کلروکین و هیدروکسی کلروکین، ریمدوسیور^۲ داروهای ضد ویروسی (درمان ابول)، ریتوناواری^۳ و ریتوناواری^۴ (برای ایدز)، دو داروی ایدز بهمراه پروتئین کوچک ضد التهاب ایترفرون بتا. تعدادی آزمایشات بالینی به صورت جداگانه بر روی این داروها در چندین کشور از جمله ایالات متحده در حال انجام است.

سازمان غذا و داروی ایالات متحده^۵ استفاده از ریمدوسیور را برای معالجه بیماران کووید ۱۹ به عنوان یک روش درمان مراقبتی (برای دسترسی بیماران دارای بیماری های زمینه‌ای) تأیید و مجوز استفاده اضطراری - از داروهای غیرمجاز برای کلروکین و هیدروکسی کلروکین را صادر کرده است

استنلی پرلمن، استاد میکروبیولوژی و ایمونولوژی، در دانشگاه آیووا می‌گوید: "هیچ یک از این روش‌های درمانی اثبات نشده است" و فقط نتایج آزمایشات بالینی تصادفی می‌تواند نشان دهد که آیا این افراد سالم هستند. این همان چیزی است که دانشمندان در مورد برخی از داروهای شناخته شده در عفونت کشنده، آزمایش می‌کنند.

¹ Remdesivir

² Lopinavir

³ Ritonavir

⁴ U.S Food and Drug Administration

بیماران کووید ۱۹ است. با توجه به کاربرد آنها در برای بیماران خود اینمنی، این داروها می‌توانند در کاهش پاسخ اینمنی به ویروس نقش داشته باشند - و در بعضی از بیماران می‌تواند کشندۀ باشد.

کشتکار جهرمی می‌گوید، سمتی که این داروها برروی قلب دارد، نگران کننده است. در افراد مبتلا به کووید ۱۹ که کلروکین یا هیدروکسی کلروکین مصرف نکرده‌اند، گزارش‌هایی از میوکاردیت یا "بافت قلب ملتهب" است. اگر بیمارانی که یکی از این داروها را دریافت کرده‌اند از عوارض قلبی، جان خود را از دست دهند - و در کارآزمایی بالینی نباشند - پزشکان متوجه نمی‌شوند که به احتمال بالا دارو سبب مرگ شده است.

دارویی که پاسخ اینمنی را تعدیل کند، می‌تواند فرد را در برابر سایر عفونتهای ویروسی یا باکتریایی نیز آسیب پذیرتر کند. سینا باواری^۳، رئیس ارشد علوم و مشاور بیانگذار نوواری‌های زیستی در فردیک، پزشک، همکارنویسنده مقاله کاشیکار‌جهرمی در ژورنال آمریکایی طب گرمسیری می‌گوید: "این دارو یک شمشیر دو لبه است". دادن دارو برای سرکوب سیستم اینمنی بدن باید با احتیاط انجام شود.

باواری می‌گوید: "پیشنهاد نمی‌شود" کلروکین تجویز نکنید. "بلکه، داده‌های بیشتری برای درک بهتر مکانیسم عملکرد دارو نیاز است".

ریدرسویر

ثابت شد این داروی تجربی ضد ویروسی در درمان ابولا برای استفاده در انسان بی خطر است. یک آنتی ویروس با طیف گسترده که منطبق با مطالعات انجام شده در موش‌ها و لاین-سلول‌هایی که در آزمایشگاه رشد می‌کنند، همانندسازی را در چندین کورنا ویروس دیگر نیز متوقف می‌کند. علاوه بر آن، در حال حاضر سازمان جهانی بهداشت، حداقل در دو کارآزمایی در چین و یک مورد در ایالات متحده، ریدرسویر را در بیماران مبتلا به کووید ۱۹ ارزیابی می‌کند. نتایج آزمایش‌های بالینی در چین در اوخر ماه جاری مشخص می‌شود.

باری زینگمن، استاد پزشکی در دانشکده پزشکی آلبرت اینشتین و مدیر کلینیک بیماریهای عفونی در پرديس موسسه بهداشت مونتیفور^۴ معتقد است: "تا این لحظه، ما نتایجی برای تجویز مجدد این دارو در بیماری کووید ۱۹ انسانی نداریم". این دو موسسه مرتبط، هر دو در شهر نیویورک واقع شده‌اند، اخیراً به برنامه کارآزمایی بالینی سراسر کشور، در مورد این دارو پیوستند. "بیماران ما تصادفی هستند، بنابراین ما نمی‌دانیم چه کسی دارو

بیماران کووید ۱۹ را صادر کرد، اما بسیاری از کارشناسان معتقدند استفاده گسترده از این داروها تصمیم شتابزده‌ای است.

مریم کشتکار جهرمی، استادیار دانشکده پزشکی دانشگاه جان هاپکینز، که همکار مقاله‌ای در ژورنال آمریکایی "طب گرمسیری" و بهداشت است^۵، می‌گوید: "حمایت پزشکی برای یافتن افراد به صورت تصادفی به عنوان کنترل، برای استفاده از کلروکین و هیدروکسی کلروکین در آزمایشات بالینی بسیار کم است". او می‌افزاید: "در حال حاضر نتایج، شواهد محکمی را در تایید دارو نشان نمی‌دهند".

چند مطالعه پیش بالینی نشان داده‌اند که این ترکیبات می‌توانند در ازین بردن عفونت کرونایروس جدید (که به طور رسمی SARS-CoV-2 نامیده می‌شود) مؤثر باشد، اما شواهد کمی از نتایج مثبت آزمایشات بالینی در بیماران مبتلا به بیماری کووید ۱۹ وجود دارد.

در یک آزمایش کوچک بحث برانگیز به صورت غیرتصادفی در فرانسه، از هیدروکسی کلروکین همراه با آنتی‌بیوتیک آزتروماکسین برای درمان بیماران مبتلا به کووید ۱۹ استفاده شد، افرادی که این نوع درمان را دریافت کردن، در مقایسه با افرادی که از مصرف داروها امتناع کردند یا بیمارانی در بیمارستان دیگر، دز کمی از ویروس را داشتند. اما دانشمندان صحت مطالعه را زیر سوال برده‌اند، و سردبیر ژورنال به سبب عدم اطمینان به صحت نتایج، مقاله را بازپس گرفت (دانشمندان آمریکایی از نویسنده‌گان مقاله سوالاتی کردند، ولی جوابی دریافت نکردند). یک مطالعه اولیه در چین نشان داد که هیدروکسی کلروکین برای درمان بیماران کووید ۱۹ مفید است، اما اشکالات قابل توجهی در روش آزمایش است. از متغیرهای دخالت کننده، افرادی هستند که سایر درمان‌های ضد ویروسی و ضد باکتریایی را دریافت کردن.

برخی دانشمندان معتقدند که نتایج آزمایشات بالینی به اندازه کافی استفاده از کلروکین را تایید می‌کند. آندره کورتیگی^۶، یک محقق در بخش بیهودشی و مراقبتهای ویژه علوم جراحی آنکولوژی دهان/ دندان در دانشگاه پارلمو ایتالیا می‌گوید: "آزمایشات بالینی، مکانیسم اثر دارو در سطح سلول در برابر ویروس را مشخص کرد". دوم، این، یک داروی ارزان قیمت، و در دسترس سراسر جهان است^۷. کورتیگی‌نی، به عنوان یک پزشک در بیمارستان دانشگاه "پائولو گیاکون"^۸ در ایتالیا آزمایشات کارآزمایی بالینی را هدایت می‌کند.

فرضیه این است که عملکرد کلروکین و هیدروکسی کلروکین با تسهیل تغییر در pH مورد نیاز برای تکثیر SARS-CoV-2 در

³ Bavari
⁴ Montefior

¹ Cortigiani
² Giaccone

نیوانگلند نشان داد که این دارو برای مراقبت استاندارد، هیچ فایده‌ای ندارند.

مکانیسم عملکرد دارو همان چیزی است که به عنوان مهار کننده پروتئاز شناخته می‌شود و سبب مهار یک آنزیم موثر در تکثیر ویروس می‌شود. پرلمن می‌گوید، اما عملکرد دارو مخصوص ایالز است و بعد است بتواند بر علیه SARS-CoV-2 فعالیت داشته باشد. وی می‌گوید: "اگر فقط یک سوئیچ ماشین دارید و سعی می‌کنید ماشین خود را با آن روشن کنید احتمال به راه افتادن ماشین شما با آن سوئیچ یک میلیونیم است". "[کلاترا] [هدف دارو] بر علیه کووید ۱۹ کاملاً متفاوت عمل می‌کند".

آزمایش بالینی سازمان بهداشت جهانی بروی گروهی از بیماران کووید ۱۹ است که این داروها را دریافت می‌کنند - و گروه دیگری که دارو را همراه با ایترفرون بتا، یک مولکول کوچک درسیگنانالینگ سلولی که برای درمان مولتیپل اسکلروز استفاده می‌شود، دریافت می‌کنند. پرلمن اشاره دارد، این مولکول "سبب افزایش تحريك پاسخ ایمنی است"، بنابراین باید با دقت مورد استفاده قرار گیرد. در مطالعات مربوط به مشاهرا روی بیماری سارس و مرس، هنگام تجویز زودرس عفونت متوقف شد. ولی با تأخیر در تجویز دارو، موش‌ها مردند. استفاده از دارویی که سیستم ایمنی بدن را فعال می‌کند می‌تواند در ابتدای عفونت مفید باشد، اما تأخیر در تجویز می‌تواند کشنده باشد.

مهار کننده‌گان سیستم ایمنی

محققان در حال انجام تحقیق بر روی تعدادی از روش‌های درمانی دیگر هستند که باعث کاهش پاسخ ایمنی شایع در موارد ابتلای شدید کووید ۱۹ می‌شوند. افزایش هجوم سلولهای ایمنی در ریه‌ها - معروف به طوفان سایتوکاین - می‌تواند منجر به مرگ شود. در بسیاری از بیماران، میزان پروتئین التهابی به نام ایترولوکین^۸ افزایش یافته است. تحقیقات در چین نشان داد که اکترما^۹ (توبیلینزب)^{۱۰}، آنتی بادی مسدود کننده ایترولوکین^۶ که توسط کمپانی رُش^{۱۱} ساخته شد، پیشنهادی به عنوان دارو علیه کووید ۱۹ است. مقامات چینی این دارو را در دستورالعمل‌های درمانی خود توصیه کرده‌اند. نمایندگی رُش آزمایشات بالینی تصادفی مرحله ۳ برای داروها را شروع کرد. در آمریکا، میشل گونگ و همکارانش - رئیس بخش مراقبهای ویژه در مونتیور و البرت انسیستین و مدیر تحقیقات مراقبهای ویژه در مونتیور از جمله دهها گروهی هستند که یک کارآزمایی بالینی دوسوکور و تحت کنترل با دارونما را انجام می‌دهند. دارویی به نام ساریلمب^{۱۲} برای درمان آرتیت روماتوئید تأیید شده است.

⁸ Interleukin 6

⁹ Actemra

¹⁰ Tocilizumab

¹¹ Roche

¹² Sarilumab

یا دارونما را دریافت می‌کند. [اما] مشاهده شد که در برخی از بیماران دارو بسیار خوب عمل می‌کند". وی می‌افزاید: نتایج آزمایش در شش تا هشت هفته آینده برای انتشار آماده می‌شود.

همانطور که قبل از ژورنال ساینتیفیک آمریکا گزارش داد، ریمدسویر سبب مهار آنزیمی به نام RNA پلیمراز وابسته به RNA، است که بسیاری از ویروس‌های RNA از جمله SARS-CoV-2 از آن برای تکثیر ماده ژنتیکی خود استفاده می‌کنند. تیموتی شیاهان و همکارانش از دانشگاه کارولینای شمالی در چاپل هیل نشان داده‌اند که این دارو بر علیه ویروس‌های عاقل سندروم تنفسی حاد (سارس) و سندروم تنفسی خاورمیانه (مرس)^۱ و نیز برخی از ویروس‌های سرماخوردگی، مؤثر است. این تیم در حال حاضر، اثربخشی دارو بر علیه SARS-CoV-2 را بررسی می‌کند. یک مطالعه جدید در مورد استفاده دلسوزانه از ریمدسویر در ۵۳ بیمار شدید کووید ۱۹ نشان داد که ۶۳ درصد از افرادی که این دارو را مصرف می‌کنند، بهبود یافته‌اند. اما این یک کارآزمایی با کنترل تصادفی نبوده است.

پرلمن می‌گوید: "درمان با کمک ریمدسویر شانسی است". "اگر در مراحل ابتدایی بیماری بتوانیم [دارو] بدهیم، می‌تواند مؤثر باشد". به طور قطعی، دانشمندان باید منتظر نتایج آزمایشات بالینی در حال انجام باشند.

یک محدودیت در مورد ریمدسویر این است که باید به صورت داخل وریدی تجویز شود، بنابراین بیماران فقط می‌توانند آن را در بیمارستان دریافت کنند. شاهان و همکارانش در دانشگاه اموری^۲ به تازگی یک داروی مرتبط با نام EIDD-2801^۳ تولید کرده‌اند که می‌تواند به صورت قرص مصرف شود. مانند ریمدسویر، دارو به عنوان یک آنالوگ نوکلئوزیدی عمل می‌کند و سبب تداخل در تکثیر ویروس می‌شود. این دارو در جلوگیری از تکثیر ویروس در سلولهای ریه آلوده به ویروس SARS-CoV-2 در فلاسک آزمایشگاهی و ویروس‌های مرتبط در موش مؤثر بود.

ریتوناویر^۴ و لوپیتاویر^۵

داروهای ایدز ریتوناویر و لوپیتاویر (به عنوان درمان ترکیبی توسط اب وی^۶ با نام تجاری کالترا^۷ فروخته می‌شود) در چند آزمایش بالینی علیه کووید ۱۹ آزمایش شده‌اند. ولی نتایج اولیه، موثر بودن دارو را ثابت نکرد. یک مطالعه در مجله پزشکی

¹ Middle East Respiratory Syndrome

² Emory University

³ Emory Institute for Drug Development (EIDD)

⁴ Ritonavir

⁵ Lopinavir

⁶ AbbVie

⁷ Caltegra

"ما نمی‌توانیم بگوییم، این دارو نسبت به داروی دیگر امیدوار کننده‌تر است. فقط می‌توانیم بگوییم، "دلیل منطقی برای استفاده از آن وجود دارد."

* یادداشت سردبیر (۲۰۲۰/۴/۱۶): این پاراگراف پس از ارسال ویرایش شد تا نظرات مریم کشتکار جهرمی را در مورد نگرانیهای وی در مورد داروی کلروکین و هیدروکسی کلروکین اصلاح کند
درباره نویسنده

تانيا لوئیس دانشیار ویراستار علمی ژورنال ساینتیفیک آمریکا است، مجله‌ای که بهداشت و پزشکی را پوشش می‌دهد.
این مقاله ترجمه‌ای است از:

Here's, What We Know about the Most Touted Drugs Tested for COVID-19, Tanya Lewis, Scientific American /Medicine April 16, 2020.

Here's, What We Know about the Most Touted Drugs Tested for COVID-19

Translated by Darvishalipour Sh.

Faculty of Biotechnology, Semnan University, Semnan, I.R. of Iran

Abstract

Numerous contenders—from a controversial malaria medication to treatments that regulate the immune system; Chloroquine and Hydroxychloroquine, Remdesivir, Ritonavir and lopinavir, tocilizumab—and convalescent plasma are against COVID-19 in clinical trials. However, some answers can be expected in the next few weeks and months as the results of clinical trials emerge.

ساریلمب فقط به بیماران داده می‌شود: برای اینکه این دارو بخشی از کارآزمایی باشد، بیماران کووید۱۹ باید در بخش مراقبتهای ویژه بستری باشند.

پلاسمای درمانی

روش درمانی دیگر بیماران کووید۱۹، تزریق پلاسمای خون افرادی است که از این بیماری بھبود یافته‌اند. سازمان غذا و دارو، اخیراً توصیه هایی در استفاده تحقیقاتی از "پلاسمای بھبود یافته" که حاوی آنتی‌بادی‌هایی علیه کرونایروس است، منتشرکرد، و آزمایشات بالینی در حال انجام است.

خون بھبود یافته‌گان از بیماری شدید به عنوان یک راه درمانی در طول تاریخ مورد استفاده بوده است، از اسب‌های آلوهه به فلج اطفال در دهه ۱۹۳۰ تا بیماران ابولا در سال ۲۰۱۴. کورتینگونی میگوید: "یک دلیل محکم برای استفاده از پلاسمای افراد بھبود یافته در برابر هر بیماری غفوونی وجود دارد". ولی یکی از مشکلات این است که دانشمندان نمی‌دانند آیا بیماران در برابر SARS-CoV-2 پاسخ ایمنی قوی ایجاد می‌کنند یا خیر و همچنین جمع‌آوری پلاسمای حاوی آنتی‌بادی‌های کافی، آسان نیست. مسئله دیگر کمود اهدا کنندگان واجد شرایط است. برخی از شرکتها به دنبال راههایی برای تولید مصنوعی این آنتی‌بادیها هستند. در این میان، تعدادی از بیمارستانها در جستجوی داوطلبان اهدا پلاسمای هستند.

هیچکدام از روش‌های درمانی که در بالا توضیح داده شد، هنوز برای درمان کووید۱۹ اثبات نشده است. اما برخی از پاسخ‌ها را می‌توان در هفته‌ها و ماههای بعد با مشخص شدن نتایج آزمایشات بالینی بررسی کرد. تا آن زمان، کورتینگونی می‌گوید،